

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΙ ΟΡΙΑ...

Κανόνες και όρια,
υπάρχουν σε αυτήν τη ζωή
και πρέπει να τα τηρούμε,
αν θέλουμε να είμαστε σωστοί.

Από το σπίτι ξεκινά,
αυτή η διαδρομή
εξαιρέσεις δεν έχει
γιατί μας ακολουθεί.

Πολλοί είναι αυτοί
που δεν ακούν τους κανόνες,
τι να πει κανείς;
τους λες και απατεώνες.

Πάντα μας κυνηγάν
από δω κι από εκεί
και αν τους παραβούμε
να τη και η φυλακή.

Συνήθεια είναι αυτή,
την λες και καλή.

Φαντάσου χωρίς όρια
αυτήν την εποχή.

Γελάω μόνο που το σκέφτομαι,
σκέτη καταστροφή .

Σωτήρη Μυρτώ

Καθολική αγάπη

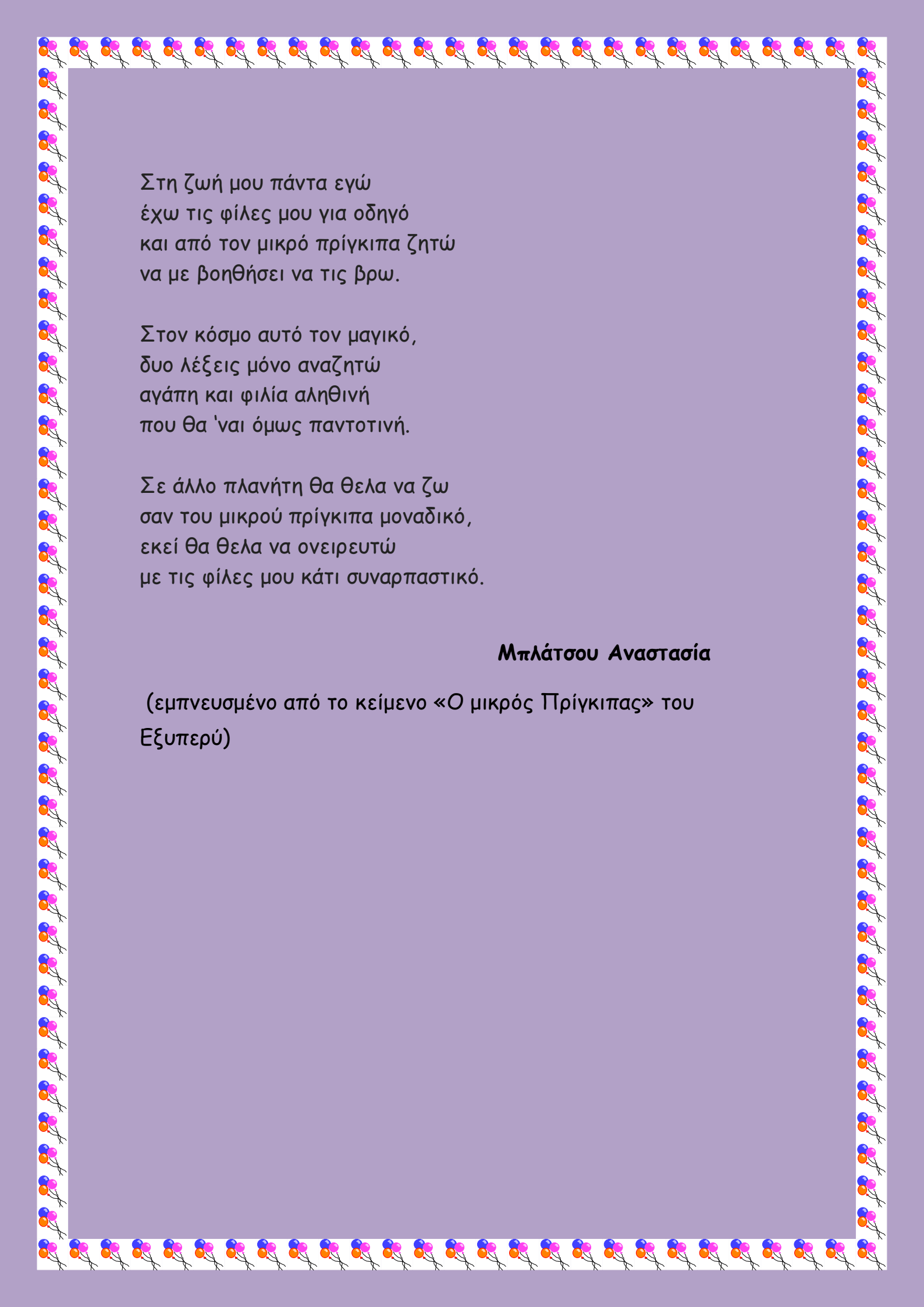
Μονάχα αν όλοι ήμασταν ενωμένοι,
ο κόσμος μας θα έπαιρνε μορφή εξελιγμένη,
Δίχως κακία και πονηριά,
μόνο με αγκαλιές και φιλιά.
Δεν θα φοβόμασταν πια,
θα ήμασταν όλοι καλά,
και ψυχικά αλλά και σωματικά,
αφού θα ζούσαμε ειρηνικά.
Οι τσακωμοί θα σταματούσαν
κι όλοι θα γινόμασταν ένα σαν μια γροθιά,
τους κοινούς εχθρούς μας θα νικούσαμε
και θα τους στέλναμε μακριά.
Θα κυκλοφορούσαμε κανονικά
χωρίς να φοβόμαστε για τα κλασικά, τα σημερινά φυσιολογικά,
που μας αφήνουν ψυχολογικά και μας πληγώνουν την καρδιά,
καταστρέφοντας νεαρά, με όρεξη για ζωή παιδιά αλλά και σπιτικά
.....
Μαζί θα κάναμε θαύματα και μαγικά,
τα ακατόρθωτα, πιθανά,
και τα όνειρα μας αληθινά
Θα ζούσαμε ανέμελοι σαν μικρά παιδιά,
κάθε μέρα θα ήταν Θεού χαρά,
θα βγαίναμε έξω μέχρι αργά
και θα περνάγαμε καλά.
Υπάρχουν πολλά περισσότερα κοινά που μας ενώνουν από αυτά
που μας χωρίζουν, όπως η ανθρωπιά... ναι το ξέρω. έχει χαθεί
πια,
αλλά εμείς μπορούμε να κάνουμε πολλά,
μέχρι την ώρα που θα πούμε ένα τελευταίο <<Γεια>>, παντοτινά..
Είμαστε άνθρωποι
πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να κοιτάμε ψηλά
ξέροντας ότι μπορούμε να κάνουμε πολλά για την επόμενη γενιά...

Παπαχριστοπούλου Ιωάννα

«Έρωτας μεγάλος»

Όταν κοίταξα για πρώτη φορά
αυτά τα μάτια τα μελαγχολικά
σε ονειρεύτηκα μέσα στην αγκαλιά μου
να αγναντεύεις την καρδιά μου
και να λες πώς θα περάσει
το σήμερα, το αύριο θα αλλάξει...
Κάθε μέρα που περνάει,
κάθε νύχτα που έρχεται,
σκέφτομαι πώς θα 'ταν να με κοιτάει
και να εύχεται να μ αγαπάει...
Στο μυαλό μου φαντάζομαι έναν έρωτα μεγάλο
που σαν αυτόν δεν υπάρχει άλλος...

Μποζιονέλου Παναγιώτα



Στη ζωή μου πάντα εγώ
έχω τις φίλες μου για οδηγό
και από τον μικρό πρίγκιπα ζητώ
να με βοηθήσει να τις βρω.

Στον κόσμο αυτό τον μαγικό,
δυσόλεξοι μόνο αναζητώ
αγάπη και φιλία αληθινή
που θα 'ναι όμως παντοτινή.

Σε άλλο πλανήτη θα θελα να ζω
σαν του μικρού πρίγκιπα μοναδικό,
εκεί θα θελα να ονειρευτώ
με τις φίλες μου κάτι συναρπαστικό.

Μπλάτσου Αναστασία

(εμπνευσμένο από το κείμενο «Ο μικρός Πρίγκιπας» του
Εξυπερύ)

Τι θα έκανες εάν...

Τι θα έκανες εάν ήταν η κόρη σου,
Αν γύρναγε σπίτι και εκλαιγε στον ώμο σου
Αν σου έλεγε πως ενα αγόρι
Την ακούμπησε με το ζόρι
Του είπε όχι
Μα αυτός έβγαλε την ζώνη
Ξεκουμπωσε το παντελονι
Και έκανε την ψυχή της να ματώνει
Την άφησε ξαπλωμένη
Να αναρωτιέται γιατί είναι τόσο παγωμένη
Οι πρώτες φορές
δεν θα έπρεπε να σε γεμίζουν ντροπές
Όμως αυτή ενιωθε τόσο κατεστραμενη
Λες και είχε φταιξει
Η πραγματικότητα όμως ήταν απλη
Οι ανθρωποι αυτοί
Δεν αξίζουν τη ζωή
Δεν αξίζουν την λέξη άνθρωποι
Ειναι απλα άρρωστοι

Μελίνα Ντάση

(εμπνευσμένο από την επικαιρότητα και τις γυναικοκτονίες)

Είναι ο Δίας τρομερός
γυναικός είναι τρελός,
την Θέτιδα πρέπει
να βοηθήσει
την κρεβατομουρούρα
να νικήσει.
Χάρες δεν πρέπει
να ξεχνά,
και τον λόγο του
να κρατά.
Την αξία του Αχιλλέα
πρέπει να δείξει,
τους Αχαιούς να συντρίψει.
Γονατιστοί να τον παρακαλάνε
να θελήσει,
πίσω στην μάχη
να γυρίσει.

Σωτήρη Μυρτώ

(εμπνευσμένο από τη διαμάχη του Αγαμέμνονα και του Αχιλλέα στην Ιλιάδα και συγκεκριμένα την ικεσία της Θέτιδας στο Δία για την αποκατάσταση της τιμής του υιού της, γεγονός που προκάλεσε τη ζήλεια της Ήρας)